

Confusionis linguarum (si verba ipsa spectemus) nullibi omnino, quod sciam, Sacra Scriptura meminit. Divisionem populorum & gentium *secundum linguam vel linguas suas* narrat illa quidem & sæpius iterat, Genes. cap. X. Per *ῥόλη* *ἑν* utique; ut alia ibi multa : usitatissimam, ut omnes norunt & agnoscunt, sibi figuram. Versu 5. *Ab his divisæ sunt insulæ gentium* (istæ verò gentes non ante extructionem opinor :) *in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam, & familias suas in nationibus suis.* Versu 20. *Hi sunt filii Cham, in cognationibus & linguis & generationibus, terrisque & gentibus suis.* Postremo denique capite, vers: 31. & 32. *Isti sunt filii Sem, secundum cognationes, & linguas ; & regiones in gentibus suis. Hæ familiæ Noe, juxta populos & nationes suas. Ab his divisæ sunt gentes in terrâ post Diluvium.* Nulla hîc *confusionis linguarum* commemoratio : varietatis, pro familiarum, populorum, & nationum diversitate, crebra. Sed hanc varietatem linguarum ante dispersionem vel divisionem populorum contigisse neque dicitur